

શ્રી કૃષ્ણશરણં મમ.

શાંતીકર્મ.

બ્રાહ્મણ સિવાય તમામ સ્ત્રી પુરુષો માટે નિત્યકર્મ.

ધાર્મીક બીજ પોથી.

(સુધારા વધારા સાથે. આવૃત્તિ બીજી પ્રત: ૨૦૦૦)

સંશોધક—ભટ્ટ રામશંકર મોનજી.

મોક્ષ મંદીર—અમદાવાદ.

ભગવતિ બહેન વિજળીની સહગતિ અર્થે

પ્રગટ કરનાર—શા. ગોવિંદલાલ નગીનદાસ

સાંકડીશેરી—અમદાવાદ.

સને ૧૯૨૨

સંવત ૧૯૭૮

કિંમત અમૂલ્ય.

૨૦૦૬૪

શ્લોકો.

- ૧ યં બ્રહ્માવરણેન્દ્રદ્રમરતઃ સ્તુન્વન્તિ દિવ્યૈઃ સ્તવૈર્,
 વૈદૈઃ સાંગપદ્મક્રમોપનિષદૈર્ગાયન્તિ યં સામગાઃ ।
 ધ્યાનાવસ્થિતતર્જ્જુતેન મનસા, પશ્યન્તિ યં યોગિનો,
 યસ્યાંતં ન વિદુઃ સુરાસુરગણા, દેવાય તસ્મૈ નમઃ ॥
- ૨ ધૈર્યં યસ્ય પિતા ક્ષમા ચ જનની, શાન્તિશ્ચિરં ગેહિની,
 સત્યં સૂનુ રયં દયા ચ ભગિની, બ્રાતા મનઃ સંયમઃ
 શર્યા ભૂમિતલં દિશેઽપિ વસનં, જ્ઞાનામૃતં ભોજન—
 મેતે યસ્ય કુટુમ્બિનો વદ સખે, કસ્માદ્ ભયં યોગિનઃ ॥

અમદાવાદ-સત્રાપોસ રોડ,
ધી ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપી.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૬૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ શીતિ ૬૫

વિષય પૃ. ૨૨ : ૪

ગુરુત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય અમદાવાદ ૨૦૦૬ આળશાળા.

— ૧૦૦ —

અત્યારે પોળોમાં બાળકો જ્યાં ત્યાં રજા કરે છે. વ્યવહાર કેળવણી આપવાને જ્યાં ત્યાં સગવડ છે. ધાર્મિક કેળવણીની જેવી તેવી સગવડ હોય છે તેનો લાભ પણ ઘણા થોડાજ બ્રાહ્મણના બાળકો લે છે. બાકીના બ્રાહ્મણો તથા બ્રાહ્મણ સિવાયના અન્ય વર્ગો ધાર્મિક કેળવણીની આવશ્યકતા ચૂકી ગયા છે એમ કહીએ તો કાંઈ ખોટું નથી. ધાર્મિક કેળવણીને અભાવે બાળકો નિરંકુશપણે ખોટે રસ્તે જતાં જતાં છે અને આખી જીંદગી દુઃખમય ગાળે છે. આવી દુઃખની વાતો કરીએ તો પારાવાર છે.

આ વિચારને અમલમાં મુકવા માટે પોળે પોળે એક કલાક માટે બાળશાળા ખોલવી. પતાસા, પેનો અગર પુસ્તકો વિગેરેની લાલચ આપી બાળકોને ભેળાં કરવાં. પ્રથમ મુદ્દર વાતો સાથે કાંઈ દોહરા-પદ વિગેરે ગવરાવવા. પછી બ્રાહ્મણોને હુંફી સંધ્યા અને બ્રાહ્મણ સિવાય અન્ય બાળકોને શાતિકર્મ શીખવવું. આ બે પોથી થયા પછી થોડા સ્તોત્ર તથા સદ્બોધની ‘ધાર્મિક ત્રીજી પોથી’ પણ શીખવવી. તે પોથીઓ કેવી ઢબથી તૈયાર થઈ છે તે આ પોથી વાંચવાથી કાંઈક ખ્યાલમાં આવશે. મોટી ઉમરના સ્ત્રીપુરુષોએ પણ આ પોથીઓ શીખવાની જરૂર છે. ધર્મ સાથે આયુષ્ય પણ વધે તેવું છે.

આ કાર્યમાં ગુરૂ તરીકે કામ કરવા માટે બ્રાહ્મણોએ પોતાની ફરજ સમજી તૈયાર થવું જોઈએ. નિયમીત કામ કરનારને દર માસે રૂ. ૩) ત્રણ આપવામાં આવશે. પેનશનર અગર નિવૃત્તિવાળા સંજ્ઞા પુરુષોએ આ કાર્યમાં એક કલાક આપવા કૃપા કરવી જોઈએ. શરૂઆતમાં મહેનત પડશે માટે કામર થવું નહીં. ઉત્સાહી માણસો આ

કાર્ય ઉઠાવી લેશે તો ધણોજ રાજ થઈશ. જરા ખંતની અને નિયમીત પણાની જરૂર છે. આટલો કલાક તો તમે ગમે ત્યાં ફેંટી દેતા હશોજ. બની શકે તેવું છે.

અહાર ગામવાળા સજ્જન પુરૂષો આ પ્રમાણે પોતાના ગામમાં દરશે તો તેમને પણ ઘણો લાભ થશે.

હાલ અમદાવાદમાં રાયપુર ભાઉની પોળમાં રાધાવલ્લભના મંદીરમાં સાંજે ૫ થી ૬ આળશાળા ચાલે છે જેવા જેવી છે. તોફાની આળકો ટાઢ્યાં બની ગયાં છે. અને રૂઢા પદો તથા દોહરા ગાય છે.

સેવક, રામશંકર મોનજી.

નિવેદન.

નિયતં કુરુ કર્મ ત્વં, કર્મ જ્યાયો હ્યકર્મણઃ ।

શરીરયાત્રાપિ ચ તે, ન પ્રસિદ્ધયેદકર્મણઃ ॥ ભગ. ગી. ૩-૮

જમનગરવાળાની દુકાનમાં મીઠાઈ તો ઘણા ઘણા પ્રકારની છે પણ આપણી પાસે બે પૈસા જ હોય તો બે પૈસાનો માલજ માગી શકાય-વિશેષતી ઇચ્છા કરી શકાય નહીં. તેમ સનાતન ધર્મ રૂપી મોટી દુકાનમાં સંધ્યાવંદનાદિ ઘણા પ્રકારના કર્મોરૂપી મીઠાઈ ભરી છે. પણ આપણી પાસે ધર્મ ક્રિયા કરવા માટે વખત ક્યાં છે ! નવો જમાનો તો એમજ પૂછે છે કે સંધ્યા કરવાથી વિશેષ શું છે ? કદાચ તેનો મહીમા કાંઈ જાણ્યો અગર તેવા સંસ્કારવાળા માતા પિતાને ઘેર જન્મ થયો હોય તો પણ ‘No time’ (અવકાશ નથી-કુરસદ નથી) એવા દોષમાંથી ભાગ્યે જ બચી શકે છે. કદાચ કુરસદ મેળવે છે તો ધર્મક્રિયાનો વિસ્તાર દેખીને તે તરફ પૂર્ણ અદ્ધા રાખી શક્તા નથી. પરિણામે કર્મબ્રષ્ટ થતા જાય છે. બીગડી તો

ઘણી પણ કરે તે ચરે, પ્રયત્ન કરનારને પ્રભુ મદદ કરે છે; એમ સમજી આસ્તિક (બ્રાહ્મણ સિવાયના) વર્ણોને સંક્ષેપમાં. પોતાના કર્તવ્યનો લાભ મળે એવા સહવિચારથી આ કાર્ય હાથ લીધું છે. અકરણે મંદકરણં ચરં । (ન કરવા કરતાં યોદ્ધું કરવું સાફ છે).

દેશ પરદેશના અગર સગાબહાલાના અગર પાડોશીના અગર ધંધાના હજાર કામ કરતાં થાક લાગતો નથી. અલી અને ચીકના વાતો સાંભળતાં કલાકો ચાલ્યા જાય તોપણ થાક લાગતો નથી. પણ આ કામ કરતાં જીવ થાકી જાય છે. સવારના પહોરમાં આ પંક્તિ વખતે રકાળી, ખાલો અને ચમચો (ત્રણ) લેવામાં જેટલો આનંદ આવે છે એટલો જ આનંદ તે ત્રણને બદલે બીજા ત્રણ (પંચ-પાત્ર, ત્રભાણી અને આચમની) લેતાં આવે તો એકો પાર. શરીરના પોપણુ માટે જેમ ભોજન આવશ્યક છે તેમ મનના પોપણુ માટે સંધ્યાવંદનાદિ ક્રિયાની જરૂર છે. યુરોપ અમેરિકાના તત્ત્વવેત્તાઓ પણ રૂપિ મુનીઓના ક્રિયાના બંધારણથી પ્રસન્ન થઇ ગયા છે ત્યારે આપણને તે કારસ જેવું લાગે છે. સંધ્યાવંદનાદિ ક્રિયા કરવામાં આપણને પોતાને મોટો લાભ છે-તેથી આજસ હડી જાય છે, શરીર તથા મન બેઢ સ્વચ્છ તથા પવિત્ર થતાં જાય છે. અનુભવમાં મુકવાથી વિશેષ ખાત્રી થશે. કારણ કે જેમ ગોળ ખાવાથી ગળપણ જણાય છે તેમ સંધ્યાવંદનાદિ ક્રિયા શરૂ કરીએ છીએ તે દિવસથી જ શરીર તથા મનમાં કાંઈ ઝોર ચમત્કાર જણાય છે. જૈનો સમાગ તથા પરિક્રમણના રૂપમાં અને સુસલમાનો નીમાજના રૂપમાં આવી કાંઈ ક્રિયા કરીને મનને ઉન્નત કરી રહ્યા છો. તાત્પર્ય આ ક્રિયા કોઈ નવીન અગર નુકશાન કરતી નથી. સવારના વખતને સાવધાનતા પૂર્વક આ ક્રિયામાં વાળી લેવા ચૂકવું નહીં.

વિકૃતા બતાવવા આ કાર્ય કર્યું નથી, કાંઈ ભૂલચુક હોય તો સુધારીને વાંચશોજ અને લખવા જેવું હોય તો રાગદ્વેષની ક્ષુદ્રતાને ત્યાગ કરી નિર્મળ ભાવથી—સુખેથી લખશોજ; જેથી બીજી આદૃતિ વખતે સુધારે થઈ શકે. પાઠશાળાના શાસ્ત્રીજીઓ તથા ગુજરાતી અને અંગ્રેજી નિશાળના માસ્તરો પોતાની કલાસના આજ્ઞા સિવાયના બાળકોને સંઘ્યા શીખવશે અગર શીખે એવો રસમય ઉપદેશ આપશે એવી મારી નમ્ર વિનંતી છે. આ પુસ્તક વાંચનાર માતા પિતા તથા બાઈગના ઉપરીઓ તથા પુણ્ય કથા કરનારાઓ પણ બાળકો અગર શ્રોતાઓ પ્રત્યેની પોતાની ફરજ બજાવશે એવી વિનંતી છે.

મોક્ષમંદીર અમદાવાદ, } સેવક રામશંકર મોનજી ભટ્ટ.
સંવત ૧૯૭૮ અમાવીજ.

દોહરો—રાતે વહેલા જે સુવે, વહેલા ઉઠે વીર;

બળ બુદ્ધિ બહુ ધન વધે, સુખમાં રહે શરીર.

અથ પ્રાતઃ સ્મરણમ્.

(બાળબોધ ભણેલા તથા સામાન્ય ગુજરાતી બાળવાવાળા પણ આ મન્યનો સારી રીતે ઉપયોગ કરી શકે તેટલા માટે શ્લોકો ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવ્યા છે.)

પ્રાતઃ સ્મરામિ ભવલીતિહરં મહેશં ।

ગંગાધરં વૃષભવાહનમંબિકેશમ્ ॥

ખટવાંગશૂલવરદાભયહસ્તમીશં ।

સંસારરોગહરમૌષધમદ્વિતીયમ્ ॥

આંખ ઉઘડતાની સાથે આ શ્લોક બોલવો, તેથી વધારે અવકાશ હોય તો ઓં નમઃ શિવાય શ્રીકૃષ્ણશરણું મમ, શ્રીરામ, વિંગેરે

નામ સ્મરણ કરવું. જેથી કલ્પે આગર કંકાસ થાય તેવું કાંઈ બોલવું નહીં; સાંભળવું નહીં અગર જોવું નહીં. તાત્પર્ય પ્રાતઃકાળ શાંતીમાં પસાર કરવા માટે ઘણું જ ધ્યાન આપવું. માતા પિતાને પગે લાગવું. અને સરખે સરખાને જયશ્રીકૃષ્ણ કહેવા.

દાતણુ વિધિ.

આવળના દાતણુથી મુખ ઘસીને સાગ્ર કરવું. મસી અગર પાકે-ડર જેવા બ્રષ્ટ કરનારા અગર ખરયાળ સાધનથી દુર રહેવું. દાતણુને ખાંડને ઓટલે બેસી તડાકા મારીને નકામો વખત ગાળવો ન જોઈએ. તેને માટે દસ પંદર મીનીટથી વધારે વખત લેવો વ્યાજબી નથી.

શૌચ વિધિ.

ગુદા તથા હાથ સાફ કરવામાં જળનો તથા માટીનો ઉપયોગ ચોખ્ખી રીતે કરવો. તે પછી પાંચ સાત ફોગળા કરી તથા પગ ધોઈને ઘરમાં જવું.

સ્નાન વિધિ.

સ્નાન માટે ગંદુ અગર વાશી જળ વાપરવું નહીં. અને ત્યાં સુધી ઠંડા પાણીથી સ્નાન કરવું, પ્રથમ હાથમાં જળ લઈ નીચેનો સંકલ્પ બોલવો, અને પછી “ગંગા, યમુના, ગોદાવરી, સિંધુ, સરસ્વતી, નર્મદા ” વિગેરે પવિત્ર તિર્યોનાં નામ લેતાં લેતાં સ્નાન કરવું. જેઓ ચોળીને સ્નાન કરતા નથી તેઓને ખસ, ગુખડાં ખરજવાં વિગેરે થાય છે માટે ભેંશ પાણીમાં પડીને બહાર નીકળે છે તેમ ન કરવું જોઈએ. જુલફા વિગેરે સનાતન ધર્મનાં લાંછન છે, માટે શુદ્ધ માતા પિતાના પવિત્ર બાળકોને જુલફા ન હોવા જોઈએ. માથે પણુ જળ રેડીને માથું ચોળી નહાવું જોઈએ.

સંકલ્પ—અત્રાઘ મહામાંગલ્ય ક્ષણપ્રદ અમુક માસે, અમુક પક્ષે, અમુક તિથૌ, અમુક વાસરે, મમ શરીર શુદ્ધ્યર્થે પ્રાતઃસ્નાનમ્ અદમ્ કરિષ્યે. (માસ, પક્ષ, તિથિ તથા વારનાં સંસ્કૃત નામો ન આવડે તો ગુજરાતીમાં બોલવાં.)

સ્નાન કર્યા પછી ટુવાલ અગર પંચીયાથી શરીરને બરાબર ધ્યાનપૂર્વક લુછીને રેશમી અગર કંતાનનું પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરવું. તે ન હોય તો સુતરાઉ ધોઝેલું વસ્ત્ર પહેરવું; અને ઢાળે ખભે ટુવાલ અગર પવિત્ર વસ્ત્ર રાખવું.

સંધ્યા તથા પુજન વિધિની તૈયારી.

આ પ્રમાણે તૈયાર થયા પછી નિચે ખતાવેલી સામગ્રિ પોતા સામે ગોઠવીને પવિત્ર આસન ઉપર સ્વસ્થ ચિત્તથી પૂર્વ અગર કેતન તરફ ટટાર બેસવું. ઘરમાં જ્યાં વધારે શાંતી રહેતી હોય તે જગ્યા સંધ્યા તથા દેવસેવા માટે સુકર કરવી.

[આસન, પંચમાત્ર, ત્રભાણી, આચમની, ધીની દીવેટ વાળી દીવી તથા દીવાસળીની પેટી, ચંદન, ભસ્મ, માળા, ધૂપ, પુષ્પ, દેવ (મૂર્તિ અગર છબી.)]

આપણા ઉપર તેત્રીશ કરોડ દેવતાઓનો હક્ક છે અને આપણે પણ તે સૌ માન્ય છે પણ તે તમામ આપણા સીંહાસનમાં સમાય નેમ નથી માટે શીવ અગર વિષ્ણુ અગર તે બેઠીની એકેકી મૂર્તિ પુજનમાં પધરાવવી. વધારે દેવ ભેળા કરવાથી પ્રેમ ઘટી જશે—“ થોડું કરો પણ અથાગ પ્રેમથી કરો. ”

થોડા દેવ હશે તો તમારા આળસુ-બુલશાવાળા પુત્રો પણ કોઈ દિવસે શેવા કરશે. કારણકે તેઓ આવી જાણી તરખડમાં ઉતરવા તાઈ હોતા નથી.

ભાવના—‘કોઈ પણ આવશ્યક કાર્ય શરૂ કર્યા પહેલાં તેમાં શ્રદ્ધાને કેળવવી જોઈએ’ એવો ઉન્નતિનો નિયમ છે કારણ કે—
 “શ્રદ્ધા સકળ સુખમૂળ છે, શ્રદ્ધા વિના બધું ધૂળ છે.”

માટે ઉપર પ્રમાણે તૈયાર થયા પછી આ કાર્યમાં શ્રદ્ધાને કેળવવા માટે સ્વસ્થ ચિત્તથી મનને પૂછવું કે—હું કોણ છું? અને માટે કર્તવ્ય શું? તેના જવાબમાં વિચારવું કે—

૧. જે આર્યોના પવિત્ર અને સાદા જીવનની સુગંધ અઘાપિપર્યંત સમસ્ત દુનિયાના તસ્વેતાઓને આનંદ આપી રહી છે—જેઓનાં સંતોષ અને સદાચરણ, અનુકરણ કરનારને, અઘાપિપર્યંત જળ આપી રહ્યાં છે; જેઓનાં લખેલાં સદ્ગ્રંથોનો વારસો દુનિયા હજી સુધી ભોગવી રહી છે—તે સમર્થ આર્યોમાંના એકનો હું બાળક છઉં—માટે પામરપણું મને છાજતું નથી—સિંહનાં બચ્ચાં સિંહ હોવાં જોઈએ.

૨. જે ધર્મમાં રામકૃષ્ણાદિ નામ ધારણ કરીને સાક્ષાત્ ઈશ્વરે અવતાર લીધા છે, જે ધર્મમાં વેદ, ઉપનિષદો, ગીતા, પુરાણો અને સ્મૃતિઓ આદિ અખુટ જ્ઞાનધન છે, અને જે ધર્મના શિક્ષણ માટે શ્રી આદ્યશંકરાચાર્ય, શ્રીમદ્ વલ્લભાચાર્ય, શ્રીમદ્ રામાનુજાચાર્ય, સ્વામીશ્રી સહજનંદજી, ભક્તરાજ કપ્પીર, નરસિંહમહેતા, તુકારામ, મીરાં, મહાત્મા તુલસીદાસજી, મહાત્મા રામકૃષ્ણ પરમહંસ, સ્વામી રામતીર્થ, સ્વામી વિવેકાનંદજી આદિ સમર્થ સંતો લીલાતતુ ધારણ કરી ગયા છે, તે સનાતન ધર્મનો હું એક અનુયાયી છઉં—માટે નાસ્તિકતા મને ધટતી નથી.

૩. પ્રભુના નામ સિવાય કોઈ અમર નથી. આ મારો દેહ પણ

એકવાર પડવાનો છે અને તેની સાથે આ જે માડું દેખાય છે તે પણ યના થવાનું છે. માટે મારે દેહના સુખના કરતાં આત્મિક સુખ માટે વધારે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. હું અંદરથી બોલું છું તે ચૈતન્ય સ્વરૂપ છું. આળસ, અતીતિ અને એશારામ આ લોક અને પરલોક બગાડનારાં છે. (જેવી ભાવના તેવું યજ્ઞ સમજી ભાવના ઉત્તમ કરવી જોઈએ.)

તિલક ધારણવિધિ—પુરૂષોએ કેસરનાં તિલક કરવાં, સંધવા સ્ત્રીઓએ કુમકુમના ચાંદલા તથા વિધવા સ્ત્રીઓએ ભસ્મના તિલક કરી, ભાગ્યોદય માની રાજી થવું. તિલક કરતી વેળાએ ઐ નમઃ શિવાય અગર શ્રી રામાય નમઃ અગર શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ એ મંત્રોનું ઉચ્ચારણ કરવું.

શિખા બાંધનમ—(પુરૂષોનેજ) ઉપલા ત્રણમાંથી ગમે તે મંત્ર બોલી શિખા બાંધવી.

આચમન વિધિ—તમામને—ઉપલા ત્રણમાંથી ગમે તે મંત્ર બોલી ત્રણ આચમન કરવાં, પછી જમણા હાથ ઘોઘ નાંખવો.

આસન શુદ્ધિ—નિચેનાં શ્લોક પ્રેમથી બોલવો. “અપવિત્રઃ પવિત્રો વા, સર્વાવસ્થામ્ ગતોપિવા, યઃસ્મરેત્ પુંડરિકાક્ષમ્, સઃ બ્રહ્માભ્યંતરઃ શુચિઃ”

અર્થ—“હે નાથ ! કમળ સરખી આંખોવાળા પ્રભુનું જે સ્મરણ કરે તે ગમે તેવી અવસ્થામાં ગયો હોય તો પણ અંતર અને બહારથી પવિત્ર છે.”

માનસિક પુજા વિધિ—પ્રથમ સંકલ્પ-અત્રાઘ મહામાંગલ્ય રૂપદ્રે, અમુક માસે, અમુક પક્ષે, અમુક તિથૌ, અમુક વાસરે, શુભ નક્ષત્રે, શુભરાશિસ્થિતે ચંદ્રે, શુભ પુણ્ય તિથૌ, મમ પાપ ક્ષયાર્થે, શ્રી વિષ્ણુ અથવા શિવ પુજનમ્ અહમ્ કરીશ્યે.”

આ પ્રમાણે બોલી પાણી નીચે મુકવું. પછી પોતાની સામે જે છબી હોય તેને લુછી નાંખવી, કેસરનું તિલક કરવું, પુષ્પનો હાર પહેરાવવો. પછી પ્રાણાયામ અગર ૮-૧૦ શ્વાસ પ્રશ્વાસથી ચિત્તવૃત્તિ શાંત કરી સામે રાખેલી છબીને પલક માર્યા વિના આંખ રાખી, બરાબર નિહાળવી. આશરે પાંચેક મીનીટ આ પ્રમાણે ક્રીધા પછી આંખો બંધ કરી દેવી અને અવાજ ન થાય તેમ મનમાં-સ્તુતિ કરવી કે “હે નાથ ! મારા હૃદયમાં પ્રગટ થાઓ-પ્રગટ થાઓ. પાપીને પાવન કરો-તમે હૃદયમાં બિરાજો છો એવું શાસ્ત્ર તથા સદ્-ગુરૂદ્વારા જાણ્યું છે. આપને નિહાળવાની તીવ્ર ઇચ્છા થઈ છે.” દર્શન ન થાય તેથી અઠગાવું નહીં-પ્રયત્ન ચાલુ રાખવો. સહેજ ભાસ થાય એટલે મનથી પ્રભુના અગર સદ્ગુરૂના (છબીમાં જે હોય તેના) ચરણો પંચામૃતથી ઘોષ આચમન લેવું-વસ્ત્રો ધરાવવાં, તુળશી અગર પુષ્પનો હાર પહેરાવવો-પુષ્પથી વધાવવા. પછી ૧૦૮ ધીના દીવાથી આરતી ઉતારવી. (આ માનસીક સેવા છે ગભરાશે નહીં એક પાઠનો પણ અર્થ નથી.) પછી પ્રભુનાં દર્શન કરી આરતી માટે દીવો સજાગાવવો (પણ તેમ કરતાં જરાએ અવાજ ન થવો જોઈએ. સૌની પાસે દીવાસળીની પેટી હોવી જોઈએ).

આરતિ.

આનંદ મંગળ કંઈ આરતિ,
સદ્ગુરૂ સંતની સેવા;
પ્રેમ ધરી મંદિર પધરાવ્યા,
સુંદર સુખમાં લેવાં.
સકળ તિરથ મારા સદ્ગુરૂ ચરણે,
ગંગા જીમના રેવા;

આનંદ૦

કહે પ્રીતમ ઓળખો અણસારે,

સહયુર ગોવિંદ જોવા.

આનંદ૦

સ્તુતિ:—હે સહયુરદેવ, ! આપના ઉપદેશરૂપી જળથી, અમારાં-
મન પવિત્ર થાઓ—અમારાં મનોબળ વિકાસ પામે, અને અમે
ધર્મના ખરાં રહસ્યો જાણીને મસ્ત બનીએ. એવાં આશીર્વાચનો આપોજી.

ઉપર પ્રમાણે કૃપા પછી જો વખત હોય તો એક એ માળા
ફેરવવી. અને બરાબર સાત વાગતે હમેશના રીવાજ મુજબ નીચેના
ત્રણ મંત્રો બોલી પુજા વિધિ સમાપ્ત કરવી.

૧ હું ચૈતન્ય સ્વરૂપ છઉં.

૨ મારે રાગદ્વેષ ન જોઇએ.

૩ મારા કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, અને મત્સર
મટી જવા જોઇએ.

પછી નીચેના સ્તોત્રથી પ્રભુ સામે ઉભા રહીને સ્તુતિ કરવી.

શ્રીમદ્ આચાર્ય મહા પ્રભુજીની વાણી.

શ્રી કૃષ્ણાશ્રય સ્તોત્ર

સર્વભાગેષુ નષ્ટેષુ, કલૌ ચ ખલધર્મિણિ;

પાખંડપ્રચુરે લોકે, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ.

॥૧॥

અર્થ—દુષ્ટ ધર્મવાળા કલિયુગમાં એટલે જોમાં વિપયોના

હગ્નરો રસ્તા ખુદલા થઈ ગયા છે એવા—તાત્પર્ય જીવને ઉતરી પડતાં
જરાપણુ વાર ન લાગે તેવા કલિયુગમાં, સર્વ વેદોક્તમાર્ગ નાશ પામી
ગયા છે—તાત્પર્ય વેદોક્તકર્મ કોઈ યથાસ્થિત કરી શકતા નથી અને લોકો
પણુ ઘણા પાખંડી બની ગયા છે તેવા સમયમાં એક શ્રી કૃષ્ણજી
મારી રક્ષા કરનાર છે—તાત્પર્ય—મારી નજર તેમના ચરણમાં ફેરે છે.

મ્લેચ્છાકાન્તેષુ દેશેષુ, પાપૈકનિલયેષુ ચ;

સત્પીડાવ્યઅલોકેષુ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૨ ॥

અર્થ—વવનોથી ઘેરાએલા-દયાએલા અને હજારો પાપના સ્થાનકરૂપ થએલા તથા જેમાં સત્પુરૂષોને દુઃખ પડવાથી જનસમાજ ઉદાસિ બની ગયો છે તેવા આ દેશોમાં માત્ર શ્રી કૃષ્ણ જ મારિ રક્ષા કરનાર છે-મારી નજર તેમના ચરણમાં ઠરે છે.

ગંગાદિતીર્થવયંષુ, દુષ્ટૈરેવાવૃતેષ્વિહ;

તિરોહિતાધિદૈવેષુ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૩ ॥

અર્થ—ઇહ એટલે આ વખતે ગંગાદિ ઉત્તમ તીર્થો પણ દુષ્ટ પુરૂષોથી રોકાઈ ગયાં છે. તે તીર્થોના અધિષ્ઠાતા દેવો પણ ચાલ્યા ગયા છે; ઉત્તમ તીર્થોની આવી દશા થઈ છે તે વખતે માત્ર શ્રીકૃષ્ણજ મને બચાવનાર છે-મારી નજર તેમના ચરણમાં જ ઠરે છે.

અહંકારવિમૂઢેષુ, સત્સુ પાપાનુવર્તિષુ;

લાલપૂજ્યર્થયત્નેષુ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૪ ॥

અર્થ—સત્પુરૂષો-બ્રાહ્મણ, સાધુ, આચાર્યો અગર સારા સારા ગણાતા વૈષ્ણવો-પણ અત્યારે અહંકારમાં ઘેલા બની ગયા છે તથા લાભ (સ્વાર્થ) અને મોટાઈ અગર શોભા માટે એટલે સંસ્કૃતિ પણ સ્વાર્થ સાધવા માટે તથા નાતજાતમાં અગર દેશમાં મોટા થવા માટે પાપ કરવામાં રચ્યા પચ્યા છે-સિંહ થઈ ખડ ખાવા લાગ્યા છે-તેવે વખતે મારી નજર તો માત્ર શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાંજ ઠરે છે.

અપરિજ્ઞાનનષ્ટેષુ, મંત્રેષ્વપ્રતયોગીષુ;

તિરોહિતાધિદૈવેષુ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૫ ॥

અર્થ—ભલે મંત્રો બોલાય છે પણ મંત્રો 'સમ'ધી પરિપૂર્ણ જ્ઞાન નહીં હોવાને લીધે તથા બ્રહ્મચર્યાદિ રૂઢા વ્રતોથી જેઓ રહિત

અની ગયા છે તેવા યોગીઓ-બ્રાહ્મણ સાધુ અગર આચાર્યો-તેઓની પાસે આ મંત્રો જવાથી, તે મંત્રોના દેવો ચાલ્યા ગયેલા છે; એવી જ્યારે ધર્મની સ્થિતિ છે ત્યારે તો મારી નજર શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાં જ ડરે છે. આ શ્લોકનો અર્થ વિશેષ ટુંકાણમાં કહીએ તો જ્યારે બ્રાહ્મણ, સાધુ અગર આચાર્યો-બ્રહ્મચર્યાદિ રૂઢા પ્રતોથી યુક્ત ન હોય ત્યારે તેઓથી ભણાએલા મંત્રોનું ક્ષણ તે મંત્રોના દેવો આપી શકતા નથી.

નાનાવાદવિનષ્ટેષુ, સર્વકર્મવ્રતાદિષુ;

પાપખંડેકપ્રયત્નેષુ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ. ॥ ૬ ॥

અર્થ—નાના પ્રકારના વાદવિવાદથી-કૃતકોથી સર્વ કર્મ તથા વ્રત નાશ પામી ગયાં છે અને કદાચ હજી કયાંયક કર્મવ્રત છે તો તેમાં કાંઈક પાપખંડનો પ્રયત્ન રહેલો હોય તેમ જણાય છે—તાત્પર્ય ક્રિયા કરાવનાર પવિત્ર જોઈએ, ક્રિયા કરનાર પૂર્ણ આસ્થાવાળો જોઈએ અને સમિધો પણ પવિત્ર જોઈએ—વિગેરે જ્યાં નથી એવા સમયમાં મારી નજર તો શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાં ડરે છે.

અનભિલાદિદાપાણાં, નાશકોડનુભવે સ્થિતઃ

જ્ઞાપિતાહમિલ માહાત્મ્યઃ, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૭॥

અર્થ—અનભિલ જેવા ઘણા અધર્મીઓના દોષોના નાશ કરનાર, અને તેમ થવાથી જેનો મહિમા જગપ્રસિદ્ધ છે અને જે શ્રી કૃષ્ણ અનુભવમાં ઉભેલા છે—અનુભવથી સમજાય તેવા છે, તે શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાં મારી નજર ડરે છે.

પ્રાકૃતાઃ સકલા દેવા, ગણિતાનંદકં બૃહત્ ।

પૂર્ણાનંદો હરિસ્તસ્માત્કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૮ ॥

અર્થ—સર્વ દેવો ધર્મચરની મહાન શક્તિને આધિન છે અને જે અક્ષર બ્રહ્મ છે તે પણ જેને સમજાય તેને જ એટલે માત્ર થોડા-

નેજ આનંદ આપનાર છે. પણ શ્રી કૃષ્ણ તો પ્રાણાનંદ છે માટે મારી નજર શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાં ઠરે છે.

વિવેકધૈર્યભક્ત્યાદિ, રહિતસ્ય વિશેષતઃ ।

પાપાસક્તસ્ય દીનસ્ય, કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥ ૯ ॥

અર્થ—હું કે જે વિવેક, ધૈર્ય અને ભક્તિ વિગેરે (૩૬) સાધનથી રહિત છઉં તથા ઘણેખરે ભાગે પાપમાં પ્રીતિ કરવાવાળો છઉં-અને આ પ્રમાણે સાધન રહિત હોવાથી દીન છઉં-તેને તો શ્રી કૃષ્ણના ચરણ એજ સાચો આધાર છે.

સર્વસામર્થ્યસહિતઃ, સર્વત્રિવાખિલાર્થકૃતઃ

શરણસ્થસમુદ્ધારઃ, કૃષ્ણં વિજ્ઞાપયામ્યહમ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—જે શ્રીકૃષ્ણ સર્વસામાર્થ્ય યુક્ત છે, તથા જેઓ દેશ-કાળ વર્ણુ તથા આશ્રમ તથા ગમે તે અવસ્થામાં રહેલા ભક્તોના મનોરથોને પરિપૂર્ણ કરનાર છે એવા તથા જેઓ શરણે આવેલાનો ગમેતેવી રીતે ઉદ્ધાર કરવાવાળો છે એવા શ્રી કૃષ્ણને હું વિનંતી કરૂં છઉં કે—

કૃષ્ણાશ્રયમિદં સ્તોત્રં, યઃ પેઠેત્કૃષ્ણ સન્નિધૌ ।

તસ્યાશ્રયો ભવેત્કૃષ્ણ, ધૃતિશ્રોવણભોડઅવીત ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—‘આ સ્તોત્રનો જે કોઈ શ્રી કૃષ્ણની પાસે પાઠ કરે તેને શ્રી કૃષ્ણ આશ્રય આપે’ એવી સ્તુતિ શ્રીમદ્ વલ્લભાચાર્યે કરી છે.

શ્રીકૃષ્ણ સ્મરણં.

(શ્લોક-વસંતતિલકા વૃત્ત)

શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ પ્રજવર્ધન કૃષ્ણ કૃષ્ણ,

શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ મુરમર્દન કૃષ્ણ કૃષ્ણ;

શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ યજ્ઞભૂષણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ મધુસૂદન કૃષ્ણ કૃષ્ણ. ॥ ૧ ॥
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ પુરષોત્તમ કૃષ્ણ કૃષ્ણ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ ગતિસત્તમ કૃષ્ણ કૃષ્ણ;
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ ગિરિધારણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ;
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ જનતારણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ. ॥ ૨ ॥

સૂચના:—આ પોથીમાં પાસ થનારને ત્રીજી પોથી મરત
 આપવામાં આવશે તે પોથીમાં સુંદર અને સહેલા શ્લોકો, રતોત્રો
 તથા પદો છે.

વ્યવસ્થાપક.

લાખવાતની એક વાત.

તમામ શાસ્ત્ર પુરાણ તથા વેદનું તત્વ.

વર્તનમાં શુકે તેના અહોભાગ્ય.

જિન વિશ્વાસ ભક્તિ નહિ, તેહિ જિનુ દ્રવહિ ન રામ;
 રામ કૃપા ખીનુ સપનેહુ, મનકી લહે વિશ્રામ. સિયા૦ ૧
 પરધન પત્થર જાણીએ, પરસ્ત્રી માત સમાન;
 ઇતને કર હરિ ના મીલે, (તો) તુલસીદાસ જમાન. સિયા૦ ૨
 મોસમ દીન ન દીનહિત, તુમ સમાન રઘુવીર;
 અસ વિચારિ રઘુવંશ મણી, હરહુ રવિપમ ઊભવપીર. સિયા૦ ૩
 કામી નારી પીયારી જામિ, લોભી પ્રીય જામિદામ.
 તિમિ રઘુનાથ નિરંતર, પ્રિય લાગહુ મોહિ રામ. સિયા૦ ૪
 ગીરિજા સંત સમાગમ, સમ ન લાભ કષ્ટુ ય્યાન;

૧ પ્રસન્ન થવું. ૨ મહા ત્રાસ આપે એવી. ૩ જન્મ મરણ.
 ૪ ખીજો.

- બીનુ હરિ કૃપા ન હોય સો, ગાવહિ વેદ પુરાણ. સિયા૦ ૬
 ઉમા જે પરામ ચરણરત, વિગત કામ મદ ક્રોધ;
 નિજ પ્રભુમય દેખહિ જગત, ઉકાસન કરહિ વિરોધ. સિયા૦ ૬
 તવ માયાવશ જીવ જડ, સંતત શિરે લુલ્હાન;
 તેહિ પર ક્રોધ ન કરિય પ્રભુ, કૃપાસિંધુ ભગવાન. સિયા૦ ૭
 રામચંદ્રકે ભજન બિનુ, જે ચલ પદ ૧૦નિર્વાણ;
 જ્ઞાનવંત અતિસોપિ નર, પશુ બિનુ પુરુષ ૧૧વિપાણ સિયા૦ ૮
 ૧૨રાકા શશિ ૧૩શોડપ ઉગહિ, તારા ગણ સમુદાય;
 સકલ ૧૪ગીરિન દવ લાગીએ, રવિ બિનુ રાતિ ન જાય. સિયા૦ ૯
 ૧૫શ્રીમદ્ વક્ર કિન્હ કેહિ; પ્રભુતા અધિર ના કાહિ;
 મૃગ નયનિકે નયન શર, કો અસ લાગુ ન જાહિ. સિયા૦ ૧૦
 જીવનમુક્તા ૧૬બહુપર, ચરિત સુનહિ તજી ધ્યાન
 જે હરિ કથા ન કરહિ ૧૭રતિ, તીનકે હૃદય પાપાણ. સિયા૦ ૧૧
 સો ૧૮પરત્ર દુઃખ પાવહિ, શિર ધુનિ ધુનિ પુછિતાઇ;
 કાલહિ કર્મહિ ઈશ્વરહિ, મિથ્યા દોષ લગાઇ. સિયા૦ ૧૨

૫ ચરણમાં પ્રીતિવાળો-પ્રભુના ચરણ નીતિ અને વૈરાગ્ય જેને નીતિ અને વૈરાગ્યમાં પ્રીતિ છે એવો ભક્ત. ૬ કામ, મદ અને ક્રોધ રહિત. ૭ કોની સાથે ૮ હમેશ. ૯ લુલ્હામાં પડીને. ૧૦ મોક્ષ. ૧૧ શીંગડું. ૧૨. પુનમ. ૧૩ સોળ કળાથી. ૧૪ હુંગરોમાં અગ્નિ ૧૫ ધન મળ્યા પછી કોણ વાંકા થયા નથી-કોની આંખ શરી નથી, પ્રભુતા (એટલે વૈભવ) મળતાં ગરીબોની દાદ કોણ સાંભળે છે ? મૃગનયની (એટલે સુંદર સ્ત્રી) ના બાણ કોને વાગ્યા નથી ? ૧૬ બ્રહ્મ પરાયણ. ૧૭ પ્રેમ. ૧૮ આખરે.

જો ન તરહિ ભવ સાગરહિ, ૧૯નર સમાન અસપાઠ; *
 સૌકૃત નિંદક ૨૦મંદમતિ, આતમ હનગતિ જોઈ. સિયાં ૧૩
 એસે ૨૧અધમ મનુજ ખલ, કૃત યુગ ત્રેતા નહિ;
 દ્વાપર કલ્ક વંદ બહુ, હોઈલે કલ્પયુગ માંહિ. સિયાં ૧૪
 સંત પંથ ૨૨અપ વર્ગ કે, કામિ ભવ કર પંથ;
 કહલિ સંત કવિ ૨૩કોવિદ, શ્રુતિ પુરાણ સદ્ગ્રંથ. સિયાં ૧૬
 નહિ વિદ્યા નહિ આલુખળ. નહિ અર્ચનકો દામ;
 મોકો પતિત નિભાવિએ સિયારામ ધનશ્યામ. સિયાં ૧૬

પ્રભુ પ્રાર્થના.

૫૬.

બ્રહ્માનાની પત રાખ-પ્રભુ તારા બ્રહ્માનાની પત રાખ.
 બ્રહ્માના માટે જો દુઃખ દેશે તો કોણ જાપે તારો જાપ-પ્રભુ તારાં
 કેર હતાં તેને અમૃત કીધાં, રાખી મીરાની લાજ-પ્રભુ તારાં
 રોહીદાસનું તમે શ્રીકૃષ્ણ લીધું, ન જોઈ જાત કે ભાત-પ્રભુ તારાં
 તાતીકદા તમે શીતળ કીધી, સુધન્વાને કાજ-પ્રભુ તારાં
 મહેતાને મંડળીક મારવા આવ્યો, કેદારો લાવ્યા મધરાત-પ્રભુ તારાં
 તુળસીના સ્વામીને કહું કરજોડી, અંતરની પુરજો આશ-પ્રભુ તારાં

શ્લોક.

ચેહિ સંસ્પર્શજ ભોગા, દુઃખ યોનયઃ એવ તે;
 આદ્યંતવંતઃ કૈંતેય, ન તેષુ રમતે બુધાઃ ॥

ભગ. ગી. અ. ૫-૨૨.

૧૯ આવો મનુષ્યદેહ ૨૦ મુર્ખનો સરદાર, ૨૧ ખળપુરૂષ.
 ૨૨ સુખને માટે ૨૩ ડાહ્યા-વિદ્વાન.

મોક્ષ મંદીર.

અમદાવાદ-હાજપટેલની પોળ.

મોક્ષ મંદીર શું છે અને શું કામકાજ કરે છે તે સંબંધી ગુજરાત તથા ગુજરાત બહાર ઘણા લોકો સમજી શક્યા છે. મોક્ષ મંદીરમાં શ્રીમદ્ ભાગવત ઉપર થતાં અસરકારક વ્યાખ્યાનો મોક્ષ પત્રિકા નામના માસિકમાં ૨૦૦૦ નકલથી પ્રગટ થાય છે. તોપણ તે માસિકનો હજી જોટલો ફેલાવો થયો જોઈએ તેટલો થયો જણાતો નથી. કારણકે તે વ્યાખ્યાનોના પ્રતાપથી લોકોને તન મન અને ધન ત્રણેનો લાભ થયો છે. ભાષા સાદી અને સરલ છતાં ઉત્તમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે. ઉપદેશ સર્વ ધર્મી હોવાથી જૈન, દુહીયા, સ્વામીનારાયણ, શૈવો, વૈષ્ણવો, પારસી વિગેરે તેનો ખુદોળો ઉપયોગ કરે છે. એક માસે સો રૂપૈયા ખર્ચતાં પણ ન મળે તેવો લાભ વરસ દહાડે માત્ર રૂ. ૨) ભરવાથી ઘેરઘેરો મોક્ષ મંદીરની કથા સંભળાય તેવી આ યુક્તિ છે-ટેલીફોન અગર ફોનોગ્રામ છે. દરેક સજ્જન સ્ત્રી પુરૂષને ઘરમાં સત્કાર કરવા લાયક માસીક છે.

જે રૂપૈયામાં બાવીસનો લાભ થાય તો બીજી સાલ ચાલુ રાખવું. સદરહુ માસીક સંવત ૧૯૭૬ ના માધ માસથી પ્રગટ થાય છે. ચાલુ સાલના માધથી ત્રીજું વરસ બેઠું. ૭૬ તથા ૭૭ ની સાલના તમામ અંકો પાકાં પુઠાથી બંધાવી બધામણીના ૦-૮-૦ લીધા વિના દરેકના રૂ. ૨-૨-૦ થી બહારગામ પોસ્ટ દ્વારા મોકલાય છે. અહીં મંદીરે જઈ લઈ જનાર પાસેથી માત્ર રૂ. ૨) લેવાય છે.

સુસ્તકના પ્રમાણમાં તેની કીમત ઘણી ઘુજી છે. હવે નકલો ઘોડી છે માટે લોકો જીવન કળા ખીલવવાની પ્રવૃત્તિ હોય તો આગસ

ન કરશે. પૈસા ખરચવા ન ગમે તો કોઈક દિવસ સવારમાં આ વાગતે કથામાં તો પધારજો. જોવા જેવું છે તે ઉપરાંત નીચે- પુસ્તકો પણ પ્રગટ થયાં છે.

મોક્ષવાણી—તુલસીદાસ કૃત રામાયણમાંથી ચુંટી કાઢેલા ઉત્તમ ઉત્તમ પ્રસંગો ચોપાઈ સાથે ગુજરાતી ટાઇપમાં તથા ગુજરાતી દીકા સહિત ત્રેવીસ ફરમાનું પુસ્તક. ૦-૮-

મોક્ષમણી પ્રથમ ભાગ—શ્રી શંકરાચાર્યનું ચર્પટ પંજરીકા નામનું સ્તોત્ર શ્લોકો પદ-છેદ વિગેરે તમામ ગુજરાતી ટાઇપમાં ... ૦-૧-

મોક્ષમણી બીજો ભાગ—શ્રી શંકરાચાર્યનું મોહમુદગર (ઉપર પ્રમાણે) પુસ્તકો ખલાસ થઈ ગયા છે. ૦-૧-૩.

મોક્ષમણી ત્રીજો ભાગ—શંકરાચાર્યનો તત્વબોધ (ઉપર પ્રમાણે) ... ૦-૩-૦

મોક્ષમણી ચોથો ભાગ—શ્રી શંકરાચાર્યનો આત્મબોધ (ઉપર પ્રમાણે) ... ૦-૩-૬

મોક્ષમણી પાંચમો ભાગ—મહાત્મા તુલસીદાસજીની મણીરત્નમાળા (ઉપર પ્રમાણે)... ૦-૨-૦

ચાર ભાગો—એક પુસ્તકમાં બાંધેલા ... ૦-૮-૩

(મોક્ષમણી—મંગાવનારે દરેક ભાગે ૦-૦-૬ પોસ્ટેજ મોકલવું).
સ્તુતિ પ્રથમ તથા દ્વિતીય સર્ગ-પદ-છેદ, ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી ભાષામાં સહિત-પૈસા ૦-૧૨-૦ બાર આપ્યા છે.

વિદ્યાર્થી પાસેથી મોકલવું ૦-૮-૦

